

Ömer Akçayır

- şiirler -

Yayın Tarihi:

15.05.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Değme

Değme arkadaş bir tek telime,
Bin ah işitir yorulursun,
Buhranlar sarar hislerini,
Güpegündüz ansızın boğulursun...

Değme rüzgar saçlarıma,
Elinde kalmış bir tutam bulursun,
Verem zannedersin bu garibi,
Durduk yere bir katil olursun.

Sen de değme yağmur omuzlarıma,
Kayıp gidersin kollarıma,
Kupkuru bir ten bulursun,
Ya sel ya set olursun yollarıma.

Değme dostum bamtelime,
Her telden inleyen ney bulursun.
Uzatma ellerine,mücrim elime,
Kirlenir avuçların burkulursun.

Ömer Akçayır

Heykel Adam

Taş mısın? Kaya mısın? Şu metruk diyarda,
Ne insanda takat bırakırsın,
Ne bir yudum heyecan yarda.
Senden merhametli onlarca heykel varken sokakta,
Sana yer yok şunu bil iki diyarda.

Dili olsa da konuşsa şu dört duvar,
Bir deli musibet ki sorma bin can yakar,
Heykel adam sana bir cümlem var:
"Filden de büyük fil avcısı var."

Elliye vardın dayandın,
Kirli yeşil yosunlar bağladın.
Sorarım sana heykel adam:
"Vicdanını nerede sakladın? "

Hakk der: "vefa,sevgi,merhamet"
Sen hala: "adavet,adavet,adavet"
Rabbim ruh üfle şu heykel adama,
Rahmet,merhamet,mağfiret et.

Yaktığın canların bedeli yok,
Sevdiğin dünyanın haberi bile yok,
Bunca vaveyla beyhude anlasana,
Sana yatacak kabir de yok.

Bir taşsın sen heykel adam,
Yalnızsın ve yanlışsın ve kocaman,
Ellilere ulaşmışsın yıkılmadan,
Sen hep yalandın hem kocaman.

Gayz ile bilemişsin hançerini,
Muhabbete kapamışsın pencereni,
Dünya sevgi var, vefa var,
Ama sen unutmuşsun her birini.

Baki mi zannedersin nefsinin,
Zerrepe peşkeş çekersin neslinin,
Mermerde bir görsen ismini,
Bakakalır unutursun kendini.

Sahtesin yalansın heykel adam,
Tebessümün bile siyah boyadan,
Bizi boş yere oyalayan,
Yalan işte yalan heykel adam.

Ömer Akçayır

Serzeniş

Bir özlem var içimde,
Kıldan narin, benden ağır.
Bir özlem var içimde kocaman mı kocaman,
Sanki duysa gelecek yanıma, olmasa sağır.

Bir siluet var gözlerimde yeşil ötesi,
Çok şey gördüm ama yok böylesi.
Bir kusursuz var gözlerimde,
Sanki bir fısıltı kulaklarımda her an sesi.

Ömer Akçayır

Adım

ADIM

İşte bu sokaklar,
Adım başı bozuk yollar
Kimin eseri anlamak zor
Her adıma bir tehdit,
Her adıma bir tehdit

Korkum adımdan değil aslında
İnadımdan
Artık in adımdan
Tak etti dizlerime hayaller
Kan sızar her adımdan
Yetiş de tut kanadımdan

Her adımda bir anlam,bir çukur
Her çukurda bir adım,bir anlam
Bütün hafızamı zorlasam da
Yine anlamadım
Hiç anlam adım
Bir tutamadın şu sokakta adımlarımı
Bir tutam adın
Geceye düşer bin adın
Nedir muradın
Beni nerde aradın
Dönüp bir bak hele
İşte tam şurada;
Bir tutam ağladım

Saydım, bin adım
İşte yolu yarıladım
Gece çoktan olmuş
Yıldızları ben karalamadım
Böldür beni,öldür beni
Her cümle ni yutarım
Lakin karalama adım
Tutarsa o inadım
Ne atarım bir adım
Ne kalır eski tadım

Kapkara bakışını anımsadım
İraklara akışını

Tesellin sırt cebimde
Apansız bir Őiire susadım
Tam haykırıyordum ki adını
Bir akıl inledi "sus adım! "
Bir seyyale durakladım
Kalbimi yıkadım
İçimi akladım
Bir seyyale daha durakladım
Hayal ettim vuslatını
Adını İçime sakladım
Korkuyorum
Kalmaz sana bir tek çöpüm
Bari sakla bir adım.

Ömer Akçayır

Ağla

Ağla
Ağla gözlerim, dınecekse acıların.
Ağla da ıslansın yanağının iki yanı,
Gün gelir anlarsın,
Anlarsın içi kan ağlayanı.

Ağlamak vakti bugün,
Bence takvime, sence ikrama,
Ağlamak gerek bugün,
Önce nefesine, sonra mevsime.
Ağlasa keşke her münadi,
Yıprattığı bir takvime.
Ağlasa keşke her abi,
Okşayamadığı bir yetime.

Fatih İstanbul'a ağlasın,
Ömer Filistin'e.
Bir dünya ağlasa keşke,
Ağlasa Nil'in ötesine.

Kalem kağıda ağlasın,
Anam ağıda.
Yıkamazsa kanlı elleri,
İsrail duvara ağlasın.

Nuh da ağladı yetmedi.
Gemisini terk etmedi.
Unutursan asıl işini,
Aklının gidişine ağla.

Ağlama gassal meyyite,
Yatır ömrünü teneşire.
Paklamazsan kalbini, bedenini,
Ağlasan iyi olur talihine.

Sırtlanlar vahşetine ağlasın,
Kıyamet dehşetine,
Bütün yükü omuzlarında,
Yusuf kardeşine ağlasın.
Bulutlar gölgesine ağlasın,
Ağaç gövdesine,
Unutursa dünya karıncayı,
Karınca İbrahim (a.s.) ağlasın.
Mekke cehaletine ağlasın,
Müşrikler vahametine,
Vahşi Hamza'ya,
Hamza Vahşi'ye ağlasın.

Ammar anasına ağlasın,
Fatıma, babasına,
Dönmeyeceğini bilse de,
Sarıkamış tabyasına ağlasın.

Neye ağlasın Mevla'na,
Yunus ney'e,
İkazın tesiriyle,
Abdullah geceye ağlasın.

Üveys dişine ağlasın,
Babası, Huzeyfe'nin gidişine.
Ruhları nevmid zatlar,
Dünyadaki gülüşüne ağlasın.

İsmail sadakatine ağlasın,
İbrahim teslimiyetine,
Adaletin mihmandarı,
Osmanlı mevcudiyetine ağlasın.

Mus'ab cübbesine ağlasın,
Ümmet kubbesine.
Asrın muhacirleri,
Hayallerindeki cümlesine ağlasın.

Tek, sen ağlama efendim.
Biz ağlayalım her şeye,
Sana meftun gözlerimizle,
Ağlasın ümmetin efendim.

Ömer Akçayır

Araf

Araftayım.
Bir keski sırtındayım belki,
Varlık ve yokluk arasında ince çizgide,
Hayatı "şaaak" diye yarar sanki.
Toprağın altını, üstünden ayıran yerdeyim,
Şimdilik üstteyim ama yarınını bilmeyenlerdenim.

Araftayım.
Cennetle cehennem arası bir yerdeyim.
Sağdan bakınca acınası halime,
Soldan bakınca gevrek gevrek gülenlerdenim.
Bazen kara yağız gözlerim,
Bazen yemyeşil bir göz gözler, gözlerim.

Araftayım.
Rastgele ad verilmiş herhangi bir caddedeyim.
Bir trafik ışığı olsaydım şayet,
Tahmin etmek zor değil kesin sarı renkteydim.
Ne karanlıktayım, ne aydınlıkta
Güneşin gurub ettiği yerdeyim.

Araftayım,
Uykularımı uyanıklara kaptırdığım yerdeyim.
Kimi zaman tebessüm doluyken çehrem,
Çoğu zaman gamdayım, yastayım, kederdeyim.
Gündüzü geceden, geceyi gündüzden gizlerim,
Ben kalın kumaşlı, koyu bir perdeyim.
Bazan binler fersah uzaktayken sana,
Bazen bir adım ötendeyim.

Özlem nefrete kardeştir bende,
Tezatlara can verir Rabbim, berduş zihnimde.
Bir akil insan fakiri görse de,
Nasihat yüklese deli gönlüme.

Araftayım,
Çocuklukla gençlik arası bir dönemde,
Henüz onbeşinde.

Belki de berzahın tam beşiğinde.

Araftayım,
Kalbim hep senden yana
Ve ben...

Ben kalbimin olduğu taraftayım...

Ömer Akçayır

Aslanım

Doldur aslanım,
İnce belli sırf dem olsun çayım.
Bu karanlık boyunca, ben yine buradayım.
Hesap günüdür bugün mehtaba,
Anlat hakikati korkma, arkadayım.
Aşk koca yalandır aslanım.
Niye dersen şimdi, sen.
Onca elma varken ağaçta,
Ben zehirlisine rastladım, hem de ocak da
İsmi lazım değil, birini sevdim.
Canımı da cüzdanıma katıp verdim.
Soyutladım siyahtan, zehir gözlerini,
Bir dünya takvimi, yakıp sevdim.
Neleri peşkeş çektim, dinlemelisin.
Neleri ah neleri, bilmelisin.
Boş ver sen, doldur aslanım,
Zift gibi ve şekersiz olsun çayım,
Bu çile bitene dek, ben yine buradayım.
Hesap günüdür bugün vicdana,
Yüzleş kendinle korkma, yanındayım.
Aslanım, maviden de sür beyaz tuvale,
Siyaha nispet olsun, firçanın teli,
Kırılısın kötü karelerin, düşkün beli,
Bilmesin şeytan bunu, uzanmasın eli,
Göremesin ümidi, bitkin bir deli.
Doldur aslanım, doldur,
Çebim koca bir hiçle, gönlüm aşkla doludur.
İçimde manidar bir silüet,
Satırlarım rehavet yoludur.
Çarşambadan kalmadır kırgınlığım,
Nisandan artandır hala yorgunluğum,
Ayın onudur tüm dargınlığım
Adı meçhuldür, aslanım.

Doldur aslanım,
Şifa olsun, son bardak çayım,
Şafak sökene dek ben yine buradayım.
Vuslat günüdür bugün asudeye,
Çiz bir mutluluk korkma, arkadayım

Ömer Akçayır

Bilesin

Düşesin bir akşam daha, hesaptan,
Boşaltasın ceplerini mavi masaya,
Devretmeden koyu bir hicran tasaya,
Başlamalısın onbeş yaşından, en baştan.

Bu omuz taşır mı bu yükü, bilinmez doğrusu
Kafamda hantal bir yük,
Yenir mi bu acı lokma, yenmez mi sorusu
Ağır mı ağır dişlerim, büyük mü büyük,

Akılda manasız bir isyan iştiyakı,
Ayıramaz oldu ki sorma; siyahla akı,
Bu tembel heyecan senindir, bilesin
Alasın ve takasın, boynunda bir ölü takı.

Kalasin Cumhuriyet Caddesi'nde yarım yürek,
Yitiresin tüm şefkatini bu akşama dek,
Bulunmaz mı sanırsın maviyi, senden başka,
Bu tavrına denk bir, tavır gerek.

Burnumda buz kokulu zehir soğuğu,
Hatırlamaz oldu havsalam, yanlışla doğruyu,
Bu bitkin şecaat senindir, bilesin
Bilesin ve kesesin, korkularında soluğu.

Tütessin burnuma burcu burcu,
Tutasın cürümüne denk, kefarete orucu,
Düşünmez misin bir kez olsun, naylon kuklayı?
Nedir bu senaryo, nedir suçu?

İçimde zift misali kara is,
Yitirdiklerim, bir el hariç beş his,
Bu berrak vaat senindir, bilesin.
Bilesin ve göresin, ötelere ve temiz.

Dönesin yollarıma tek hissiyatla,
Yürüsün yollar ayaklarında, ek iştiyakla,
Çok beklettin beni, şu yalancı hayatta.
Gittin ve gelmedin işte bir inatla.

Kalbimde fütursuz, kalbi hissiyat,
Gönlümde bayat bir bekleyiş,
Bu yapma çiçek senindir,
İster tak zülûflerine, istersen kaldır at.

Ötesin bülbül gibi gül karşısında,
Satılsın yılların bir ucuzluk karşısında,
Bitmez mi sanırsın, bunca müddeti ki,
Erittin onca serveti, kul nazarında.

Ömer Akçayır

Bir Sen Değilsin

Saçlarım ve hayallerim,
Çoktan gittiler.
Zannetme ki bir sensin, beni terk eden.
Gün be gün karartıp dünyamı,
Bir sen değilsin ki, beni olmazları zerk eden.

Gözlerimde fer kalmadı.
Yıllar oldu.
Tek sen mi sandın, beni terk eden?
Duçar kaldı dillerim.
Bir sen değilsin, beni suskunluğuma gark eden.

Umutlarım ve yaşama sevincim,
Hiç olup gittiler.
Sen mi sandın sadece, beni terk eden?
Cümle âlemin dilindesin,
Bir ben değilim, zalimliğini fark eden.

Ne yirmili yaşlarım kaldı,
Ne deli kanım.
Zannetme ki sensin sadece, beni terk eden.
Pervasızlığın ayyuka çıktı,
Bir ben değilim bunları içine dert eden.

Tende canım, dizde takatım,
Düşde heyecanım gitti.
Sanma ki bir sensin, beni terk eden.
Bu nasıl zulümdür ya rabbi,
Islah etsin, seni yoktan var eden.

Kış baharı aldı gitti.
Sen de ridamı,
Bir sen değilsin, beni terk eden.
Bunlar bana reva mı?
Ben affettim, affetsin seni halk eden.

Ömer Akçayır

Değdi Mi?

Değdi mi akılsız başın arşa?
Değdi mi akıp giden onca yaşa?
Gönlümde, keşke yüklü temaşa,
Zehr ettin ömrümüzü, değdi mi?

Değdi mi ellerin, aşkın eline?
Değdi mi, un ufak ettiğin bam telime?
Kaçan tren, çoktan ulaştı yerine,
Beni yayan koydun, değdi mi?

Değdi mi mısralarım bahar gözlerine?
Değdi mi sözcüklerim şeker diline?
Koyamadım kimsecikleri seni yerine,
Hüzne gark ettin beni, değdi mi?

Ömer Akçayır

Devam

Seninle başladı pişmanlıklarım
Sensizim, hala devam ediyor.
Terk edildiğim şehre çok çok uzağım,
Terk edilmişliğim aynen devam ediyor.

Çözemediğim onca sorun vardı kafamda,
Kafam sende kaldı, sorunlarım hala devam ediyor.
Bir rüya kadar yakınımdayım oysa
Fakat uykusuzluğum hala devam ediyor.

Mutsuz olduğunu söylediler bana,
Hani yoktu ortak yönümüz,
Sen de ağlamışsım çok kez duvara,
Hani nerede mutlu birtek günümüz?

Seninle başladı takıntılı halim,
Sen hiç oldun, hala devam ediyor.
Bir "of" çekecek kalmadı mecalim,
Hayallerim vardı, hala devam ediyor.

Ömer Akçayır

Duvar

Duvar, kimine süs gibisin, seni boyarda boyar.
Kimine küs gibi ki dibinde ağlar.
Siyahta asisin, beyazda masum,
Heybetini de unutmamak lazım.

Duvar,
Çoğu şairin sırdaşısın,
Çoğu aşkın yoldaşı,
Nelere şahittir girişlerin.
Neleri örter gövdelerin.
Sen de gizlemesen onca günahı,
Kahhar olur âlemlerin ilahı(c.c.)
Ve sen gizlersen bir tek günahı,
Settar olur âlemlerin ilahı(c.c.)

Duvar,
Nice yağide engel oldun katman mı katman,
Nicelere mezar oldu bir saniye yatman,
Dört duvar arasında doğdum ben,
Sen olmadan da kabir de yatmam.

Duvar,
Yeşil, turuncu, mavi, sarı,
Sana takıldım her kat yukarı,
Kumdan, taştan ve demirdensin,
Cehil gibi olmalı ki insan sana benzesin.

Duvar,
Göze perdesin küçüklü, büyüklü,
Her konumunda bir ince mana yüklü,
Takvime denk uzadı boyun,
Beşeri oyuncak ettin, küreyi oyun.
Düştü mü dev gölgen bir komşuya,
Heybetin nam salar cılız bir korkuya.

Duvar,
Mabedimin kutsi süsüsün,
Sen kal avluda, âlem yürüsün.
Renk renk bezedin ufuklarımızı,
Sineye çektin hep konuştuklarımızı.
Girmezdin eskiden komşular arasına,
Bir düştün ki sorma, bencillik belasına,
Kestin muhabbeti, hapsettin insanlığı odasına.

Duvar,
Filistin'de utanç oldun, meydanlarda anıt,
Manalara perde oldun, isteme şimdi kanıt.
Set olmak mı istiyorsun? İşte cehalet, işte vahşet,
Yık bedenini zalimin başına ki, gadri yok et.

Duvar,
Bana soğuktur sinen, beni keser köşen,

Geceleri hep sardı beni endişen,
Anlatma sakın iç dünyamı kimselere,
Olur ki rüyalarım ortak isen...

Ömer Akçayır

Git

Git, git diyarın zindan olsun,
Git de, yarın bana daha bir candan olsun.
Muştular beklemek de neyime,
Muştı beklentim bana düşmandan olsun...

Çok mu şey istedim ömründen?
Çok şey mi bekledim gözlerinden?
Nelere duçar oldum bir bilsen,
Bilsen ne fark eder ki en derinden...

Git, git diyarın üryan olsun,
Git de, yarın bana daha bir heyecan olsun.
Vefa beklentisi de neymiş,
Vefa arzusu bana topraktan olsun...

Gam bana, kavgam bana,
Üç akşamlık ateş bana,
Yiğide ağırdır belki ama
Zannedersem bunlar seza bana?

Git, git diyarın meydan olsun,
Git de yarın bana daha bir kalkan olsun.
Sensiz olmak, benim talihime,
Talihimde bir kerecik yar olsun...

Ömer Akçayır

Kalem

Şahâdetin haktır, yaz ey kalem!
Adaletin müstahaktır madem.
Çağa hükmetmekse niyetin eğer,
Bu sana haktır, yaz ey kalem!

Kastın ortaktır, şeklin farklı da olsa,
Nelere muktedirsın, konuşuran olsa.
Mutlaksın ihtimal sen, şu fâni dârda,
Kâinat yeniden tanzim olsa.

Kılıçtan devraldığın çağlardasın,
Bilene altın olan kıymetin,
Bilmeyene gayet tahtadansın.
Bendesin bu gece, bırakmam asla.
Sen benim dert ortağımsın.

Kur'an'da geçer kadrin, kıymetin,
Vazifene binaendir bu izzetin.
Hak'tan karşılık buldu ihtimal,
Cennetin kapısına yazdıran hizmetin

Nüfuzun çoktur, yaz ey kalem!
Bunca dertlere tercümansın madem,
Zulmete kalkan olmalı ki vücudun,
Kâğıda hakikat yazar sücudun.

Farkın yok gibi âdemden, dilin de var.
Haktan gayrisine eğilmezlik, senin de var.
Öyle şedit olursun ki bazen,
Celâlin hasmını bir hamlede boğar.

Minareye benzese de cemâlin,
O okur, sen yazarsın; budur mecalin.
Batılı yıkmaksa şayet idealin,
"Sahibi zaman" olmandır, kemalin.

Bazen aşk olur dillerin, bazen ferman.
Bazen de bir iniltiye derman.
Üstadını bulunca bedenin,
Üveyik olur, kanatlanır ferdan.

Evvel-i mahlûkatsın sen, fizikötesinden.
Bir tuhaf aşksın, Hak nefesinden,
Yâd-ı cemil oldu onurun,
Çünkü Eba Hir'in mirasisın sen,

Bir temennim var ki aşk adına:
Dizilsin çizgilerin ardı ardına,
Yıkılınsın mazlumun mâkûs kaderi,
Yeniden yaz tarihi, Allah aşkına.

Oyuncak olma asla, zalim elinde!

Adli ilahiyi taşı şair dilinde!
İlgisiz de olsa sana bir nesil,
Anlat hakikati her seferinde!

"Nasipsizin kırdığı kalem olma! " isterim.
"Taş kesilsin bedenim, kırılma! " budur hislerim.
Senle açılan şu mücrim gözleri,
"Sen doyor! " budur hislerim.

Ömer Akçayır

Sandalyem

Sandalyem, vernikli tahtadan,
Sallanır durur, bıkmadan, usanmadan.
Beni anlayan belki tek odur.
Odamın en diplomatik köşesinde durur.
Ben her akşam Asude'ye yazarım,
Sallanışına kayar çoğu kez nazarım.
Ben Asude'yi beklerim gece gündüz,
Sandalyeme eklerim bol bol pürüz.
Ve ben ağlarım Asude'ye,
Sandalyem sallar beni, bir ileriye bir geriye.

Sandalyem, çatlak oturaklı,
Tarar beş parmağımı, kalın taraklı,
Benim dert ortağım odur,
Odamın en sıcak köşesinde durur.
Sarar sırtımdaki onca yükü,
Beni anlayan sadece odur çünkü.
Ben beklerim yıllara inat,
Sandalyem benden daha hamarat.
Ben Asude'yi anlatırım durmadan,
Bırakmaz beni sandalyem, cama hayalin vurmadan.
Ve ben ağlarım Asude'ye,
Sandalyem sallar beni, bir ileriye bir geriye.

Sandalyem, dededen hatıra,
Dil olur sandalyem her bir satıra,
Benim hayat emaremdir o,
Gelmem değilse, zemin dâhil, hatıra,
Neye serzenirsin bilemem,
Müstahak değilsin korkma, kör bir satıra

Ömer Akçayır

Siyahım

Siyahım!
Gece kadar ıssız, gece kadar siyahım,
Tende mor ötesi,
Bende duman zehri,
Alabildiğine karamsar, alabildiğine siyahım...
Kahrolası eylül, Acınası şubat,
Kim değilse renk körü,
Bakabildiğine siyahım.
Yeleşimde pas, belleğimde kir izi,
Şayet atlatırsam şubatı, atlatırsam krizi,
Tebessüme devreder yerini, devreder kirli siyahım...
Sen dağ, ben tavşan kadar siyahım,
Küskün tırnaklarım, küskün kulağım,
Olur, da barındırırsan tavşanı,
Bil ki; ben senden de öte, senden de siyahım,

Siyahım! İnanılmaz siyahım,
Kömür kadar olmasa da ömür kadar siyahım,
Hani katrana kan damlar,
Hani kana katran sızar ya,
En az öyle en fazla böyle siyahım...

Akşama kadar gri bedenim,
Sabaha dek siyahım,
Elimde bir yığın argüman,
Bacamda soğuk duman,
Ne yanarım, ne üşür ellerim.
Sen aydınlat kendini ütopyam,
Bu gece ve her gece ben yine siyahım...

Hayret! Hayret siyahım,
Cahil kadar, zalim kadar siyahım,
Hani sokağına düşer talihsizlik,
Talihine sokak düşer ya,
İhtimal öyle, ya da böyle siyahım...

İşte böyle siyahım;
Geceme kor düşer,
Tepemde karma ümitler,
İçimde kirli siyahım,
Yanardağı andırır gözlerim,
Gözlerimde kor siyahım...
Sen de manasız somurtu,
Sen de paydasız duygu,
Ya akla penceremi, ya güldürme kurdu,
Ne el kadar vefasız, ne bundan da pervasız,
Ekmeğinde zehir, geda kadar siyahım...

Siyahım! Aldanılmaz siyahım,
Bilal kadar olmasa da, Ömer kadar siyahım,
Hani zehre bal damlar,
Hani bala zehir sızar ya,
En az öyle en fazla böyle siyahım...

Nefesi donuk türkümün,
Ellerim mor içinde,
Siyahlar içinde seni düşününce,
Yırtılır hülyalar, yırtılır gülünce,
Siyahım! Yıkılan siyahım,
Başı omzuna yük,
Boyunduruk omuzdan büyük,
Akıbeti meçhul efsane şehir,
İrem'den kalan kirli siyahım
Eyvah! Eyvah siyahım,
Cehil kadar değil de, Vahşi kadar siyahım,
Hani gamzeye düşer gölge,
Gölgeye tebessüm düşer ya,
İhtimal öyle, ya da böyle siyahım...
Siyahım! Acıyla kavruk siyahım,
Ateş içinde damlalar gördüm,
İçimde ateşten damlalar,
Hissedemedim, belki kördüm,
Kör olasın bencil siyahım...
Odamda tek keyif, ocakta siyahım
Vuslatın an vurur içime,
Lakin kafamda siyahım,
Anlam yüklesem biçare gülüşüne,
Yine de olmaz gibisin
Ocak ta siyahım...

Ömer Akçayır

Son Durak

Son durak Nazlım, bu son durak,
Tepede efil efil rüzgâr,
Gözlerde sel, dudaklarda kurak,
Son hatıran var yanımda,
İşte bu, son durak...

Birden yüze saydım,
Yüzden bire,
Bir Nazlı'yı sen sandım.
Ateş yuttum birden bire,
Sabrı seninle yaşamasaydım,
Sayar mıydım binden bire?

Doldu boşaldı iki yamacım,
Bu vakit olsun dönüşün,
Lütfen bu vakit canım.
Hayr olsun akıbetim, hayr olsun yarınım,
Dumura uğradı beynim, dondu kanım...

Kaç kez ezdi hatıranı tekerler?
Kaç kez bezdi canından bu kemter?
Ben bir katre vefasızlık bilmezken,
Seza mı, Nazlı'm bana bu dertler?

Onca kalabalık var durakta,
Sen hala yoksun, kokun taa ırakta,
Bırak artık İzmir'i, bırak da,
Nihayet bulsun arzularım,
Arzularım, bu son durakta...

Ömer Akçayır

Topla

Topla ridanı çık ruhumdan,
Tahammülüm bitik, yollarım yitik,
Yık cidarını yıkıl karşımdan,
Sesim cılız, keza bedenim kesik...

Sızılaşır düşüncelerim kemik yuvasında,
Hele yansın kandiller, gece olsun,
Hele ansın anam fakiri, duasında.
O zaman dingindir yumruğum,
O zaman acıtmaz duvar,
Bir sitem cümlesi çıkmaz ağızımdan,
Bir kerecik dinleseydin rüyamı,
Unuturdum imkânsızları, unuturdum kavgamı,
Bir kerecik yani, en azından...

Topla edanı git yarınımdan,
Sabrım bitik, yolum dar,
Son sitemin hatıradır talihsiz,
Son tebessümün kar.
Bu gece de gelmezsen rüyama,
Bu mazi yatar teneşire,
İhtimal Kendini yıkar.

Topla suratını kalk masamdan,
İstidatım etkisiz, dudaklarım keyifsiz,
Yansımalar bakar bana fersiz fersiz,
Ne yapsaydım daha şahsına,
Yapma Allah aşkına,
Bu somurtu, bu naz, bu şekva artık yersiz...

Bıktırır çığırkanlığım aslında,
Her gece ki faslında,
Son tavrım yerine varsın da,
Gerisi sükut, gerisi mühim değil,
Yani üç nokta...

Ömer Akçayır

Yutkundum

Yutkundum

Bu gece de yutkundum seni,
Pervaz önünde siluetin,
Siyahlar içinde öylece dururken,
Nutkum duruldu, yutkundum seni...

Bir rüya saydım gözlerini,
Bir dünya ümitle beklediğim,
Çekimsiz kokulu sözlerini,
Hatırladım, yutkundum seni.

Canlandı edebin bitişiğimde,
Anlam yitirirken cümleler,
Bir tebessümünle son gidişinde,
Ağladım, yutkundum seni.

Kaldırımına ayak sürüdüm bu şehrin,
Sirt yasladım çilemiş duvarına,
Sırf asmağım surat bulvarına,
Boyun eğdim, yutkundum seni.

Yırtıldı ellerim acıyla,
Yıkıldı paldır küldür ütopyam,
Doğdu çilekeş dünyam sancıyla,
Haykırdım, yutkundum seni.

Ömer Akçayır